

Rovnost neznamená stejnost

Hodně často se v dnešní době hovoří o dodržování rovného přístupu a podpoře rovných šancí na trhu práce. O tom, že ženám i mužům by měly být vytvořeny rovné podmínky na pracovištích i ve společnosti.

Rovnost však neznamená stejnost.

Ženy a muži nejsou stejní. To, že ženy a muži jsou po biologické a psychologické stránce různí, potvrzuje řada výzkumů. Přesto by měli mít ženy i muži stejná práva na svůj osobní rozvoj, volbu pracovního uplatnění a život ve společnosti.

Odbourejme různé stereotypy

Při prosazování a respektování rovných šancí **je nutné odbourat stereotypy** a to například v oblasti volby profesní cesty, určování vhodných zaměstnání pro ženy a pro muže, stereotypního smýšlení o roli žen a mužů ve společnosti.

Stereotypní smýšlení může vést k tomu, že se například žena nebude ucházet o pracovní pozici, která je obvykle obsazována muži a to i přesto, že má žena lepší znalosti a pracovní předpoklady pro vykonávání této pracovní profese. Dalším ukázkovým příkladem může být výměna rodičů na rodičovské dovolené, kdy tatínek z důvodu negativního hodnocení okolí a ostatních mužů (např. kolegů v zaměstnání) upřednostní práci před péčí o své děti, a to i v případech, že by žena výměnu uvítala, a rodině by to přineslo užitek (ekonomický i sociální).

Právo svobodné volby

V moderní společnosti, která ctí a dodržuje princip rovných příležitostí, by měl mít každý právo svobodné volby. Každý jedinec by měl mít možnost rozhodnout se dle svého uvážení, a to bez ohledu na pohlaví, věk, zdravotní omezení a vyznání, jakou životní cestu si zvolí. Jaké vzdělání a následně i profesní kariéru.

Rodiče pečující o malé děti by měly mít možnost svobodně se rozhodnout, jak dlouho chtějí být s dítětem na rodičovské dovolené, v jakém věku se případně vymění nebo svěří dítě do péče chůvy, paní nahlídnání či jiné služby zajišťující péči a hlídání dětí.

Nezastupitelnost rodičovských kompetencí

V souvislosti s dodržováním rovných příležitostí a sladováním rodiny a zaměstnání je důležité si uvědomit, nezastupitelnost rodičovských kompetencí. Rodiče si často neuvědomují, co všechno svou péčí, konkrétní činností, dětem sdělují. Například, když oblékáme dítěti punčocháče, vyjadřujeme mu tím nejen naši starostlivost, aby nenastydlo, ale také svoji lásku, plnou pozornost a přijetí.

Každé dítě se učí příkladem, přejímá vzory chování a to již od útlého věku. Rodiče, při rozhodování o návratu do zaměstnání by měly zvážit i to, zda chtějí, aby dítě přejímalo jejich vzory chování, nebo vzory jiných „učitelek“ v jeslích, školkách a dalších zařízeních.

Text:

Ilona Jílková, manažerka projektu „Aktivní přístup k rodině i zaměstnání“, ŠANGRI-LLA o.s., Vamberk
více informací na www.sangri-lla.cz